

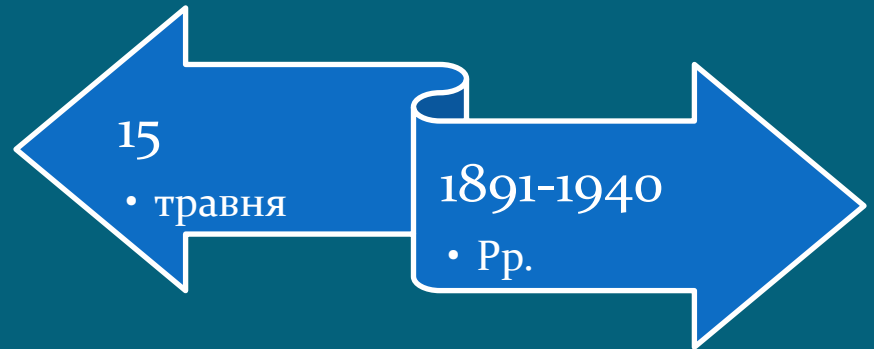
Михайло Опанасович Булгаков

Життєвий і творчий шлях письменника

*Підготували учениці 11 класу Мельник Алла і Лісова
Тетяна*

15 (3) травня 1891 року в Києві в сім'ї викладача духовної академії Опанаса Івановича

Булгакова народився син Михайло, старший з сімох дітей Булгакових.

Сім'я Булгакових – звичайна провінційна інтелігентна сім'я, назавжди залишиться для Михайла Опанасовича світом тепла, інтелігентного побуту з музикою, читанням вголос вечорами, святом ялинки і домашніми спектаклями. Булгакових – велика, дружна, культурна, музична, театральна”, – згадує дружина молодшого брата Михайла Булгакова. Ця атмосфера знайде потім віддзеркалення в романі “Біла гвардія”, в п'єсі “Дні Турбіних”. Ця атмосфера і по сьогоднішній день залишається в їх сімейному будинку на Андрієвському узвозі,13.

*Батько письменника,
Опанас Іванович, був
сином сільського
священника і кар'єрою
зобов'язаний лише
власним здібностям і
працьовитості.
Одночасно з
викладанням в
академії він служив в
Київській цензурі,
отримав чин
статського радника,
завдяки чому
Булгакови зробилися
потомственими
дворянами.*

добрю жінку випала основна турбота по вихованню дітей. Саме від матері Михайло успадкував любов до музики і книг. Батьківського заробітку вистачало для безбідного існування. Але в 1907 році сім'ю спіткало нещастя: від спадкового гіпертонічного нефросклероза, не доживши навіть до 50 років, помер Опанас Іванович. Близьким після його смерті залишилася пенсія, не менша, ніж колишня платня на двох службах. Мати, працьовита і діяльна жінка, зуміла дати синові освіту. До осені 1900 років Михайло вчиться удома, потім поступає в перший клас Александровської гімназії

де вчилися діти російської інтелігенції і були зосереджені кращі викладачі Києва. Вже в гімназії Булгаков проявляє свої всілякі здібності: пише вірші, малює карикатури, грає на роялі, співає, вигадусь усні розповіді і прекрасно їх розповідає. Після закінчення гімназії в 1909 році не без коливань стає студентом медичного факультету Імператорського університету святого Володимира, де вчиться майже сім років

Сім'я Булгакових жила з початку на Воздвиженській.

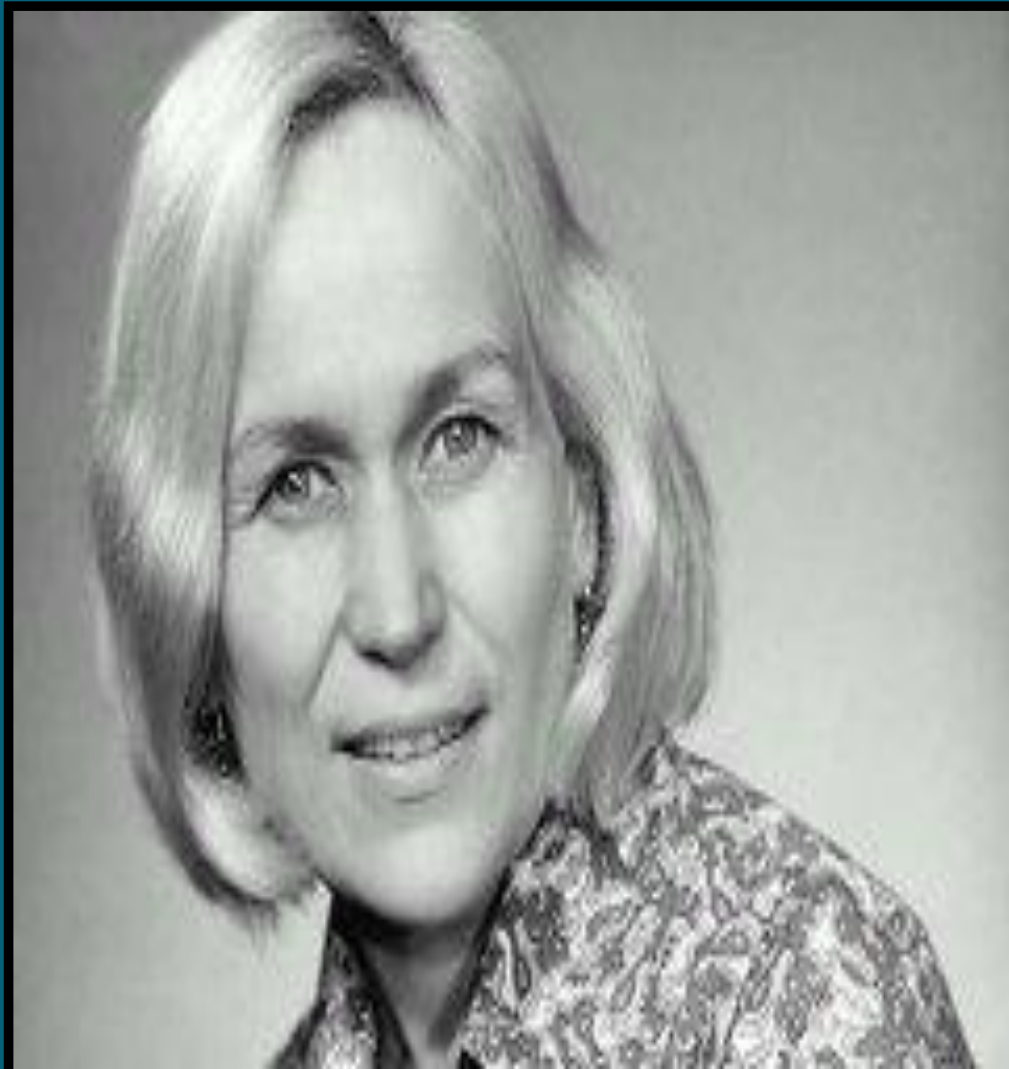

Вже потім на
Печерську, в
Кудрявському
провулку, а в
1906 році
переїхали на
Андріївський
узвіз

У 1913 році майбутній лікар, студент університету, Михайло Булгаков, одружується на Тетяні Миколаївні Лаппа, дочці керівника Саратовської казенної палати

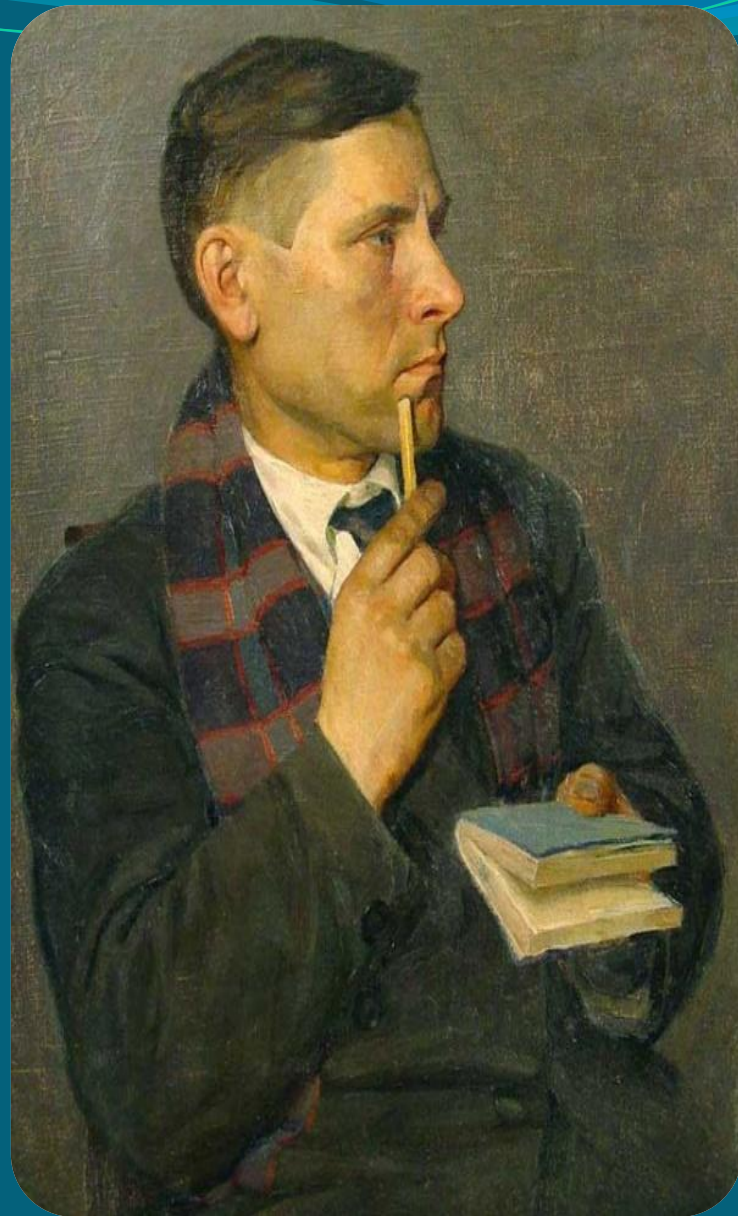
У 1916 році М. Булгаков закінчує університет, отримує диплом з відзнакою і вирушає в Смоленську губернію земським лікарем. Враження цих років відгукнуться в забарвлених гумором, сумних і яскравих картинах “Записки юного лікаря”, що нагадують чеховську прозу. Громадянська війна застала Булгакова в Києві. В цей час він намагається займатися приватною практикою. Найменше хоче бути залучений в політику.

До Москви він
прибув у вересні 1921
року після короткої
зупинки в Києві. Із
столицею виявилися
нерозривно зв'язані
вся подальше життя і
творчість Булгакова.
Віднині він лише на
короткий час
виїжджав з Москви
на Кавказ, до Криму,
до Ленінграду, до
Києва. Період
мандрів, зміни місць
закінчився.

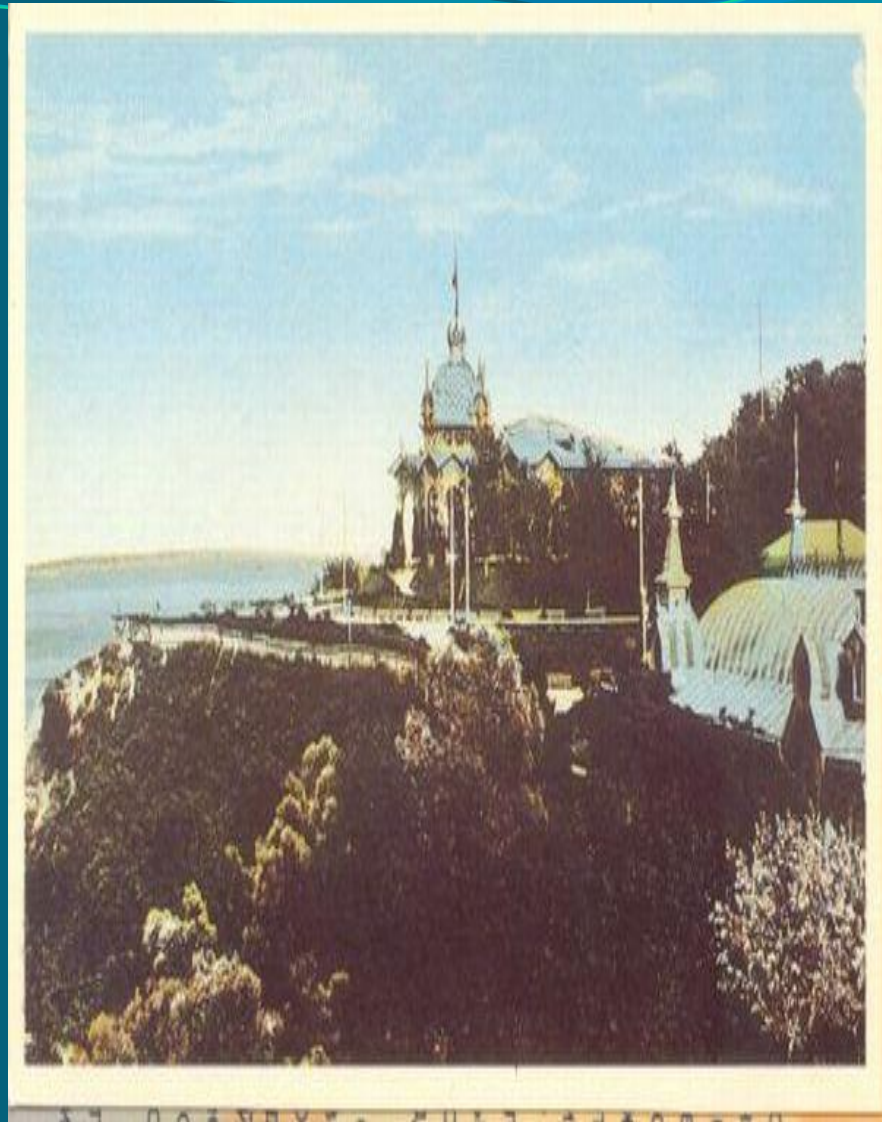
Досвід недавніх бурхливих років Булгаков втілює в багато своїх творах, не лише у ряді розповідей “Білій гвардії”, “Днях Турбіних”, “Бігу”, але і у вершинному своєму романі “Майстер і Маргарита”.

Булгаков і Київ

Ех, перлина - Київ! Неспокійне ти місто, - так писав Булгаков про рідне місто. І дійсно, неспокійне. Всі квапляться, квапляться у своїх справах, не помічаючи перебігу часу. А воно відносить удалину ті часи, коли ступав по київській землі Михайло Опанасович Булгаков...

Булгаков дуже добре знало своє рідне місто. Осьтаким був Київ у ті часи, Київ Михайла Булгакова: Коли він вчився в гімназії, його вчитель часто водив своїх учнів на екскурсії по Києву. Побували на Аскольдовій могилі, в Києво-печерській лаврі, в церкві Спаса на Берестові і біля Золотих воріт, у Царському парку і біля Центрального мосту, зробили екскурсію пароплавом до Дніпровських порогів. Хлопчика вразила сила, яку несли в собі води Дніпра. В “Білій гвардії” Булгаков дуже точно відтворив ту картину, яка назавжди залишилася в його пам'яті: “Прямовисні стіни... переходили в берегові гаї... в'юнкі по берегу великої річки, яка вирушала туди, куди навіть з міських висот не вистачає очей, де сиві пороги, Запорізька Січ, і Херсонес, і далі море”. Після цієї екскурсії, не дивлячись на заборони, часто один катався на байдарці по Дніпру. Це захоплення Булгаков передав героєві “Білої гвардії” Ніколці.

Київ був з М. А. Булгаковим завжди. Це місто збережене в багатьох його творах. Місто — в “Білій гвардії”. Батьківщина Максимова — в “Театральному романі”. У “Майстрові і Маргариті” — опис “весняних розливів Дніпра” і “сонячних плям, що грають весною на цегельних доріжках Володимирської гірки”: пейзажі, до яких був байдужий нічого не розуміючий Поплавський, за що і був покараний Воландом. Булгаков любив Київ так ніжно і пристрасно, який буває лише перше, світле кохання. Відчуття це не змогли затьмарити найпрекрасніші міста і екзотичні куточки на землі. “Ах, які зірки на Україні. Ось сім років майже живу в Москві, а все-таки тягне мене на батьківщину. Серце щемить, хочеться інколи болісно в поїзд... і туди. Знову побачити обриви, занесені снігом, Дніпро... Немає красивіше за місто на світі, чим Київ. Ех, Перлина-Київ!” — скаже він в нарисі “Київ-місто”

Дякую за увагу